

Συλλογή της Νομολογίας

Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-283/14 και C-284/14

CM Eurologistik GmbH
κατά
Hauptzollamt Duisburg
και

Grünwald Logistik Service GmbH (GLS)
κατά
Hauptzollamt Hamburg-Stadt

(αιτήσεις του Finanzgericht Düsseldorf και του Finanzgericht Hamburg για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως)

«Προδικαστική παραπομπή — Κανονισμός (ΕΕ) 158/2013 — Κύρος — Δασμός αντιντάμπινγκ επί των εισαγωγών ορισμένων παρασκευασμένων ή διατηρημένων εσπεριδοειδών καταγωγής Κίνας — Εκτέλεση αποφάσεως η οποία διαπιστώνει το ανισχύρο προγενέστερου κανονισμού — Επανάληψη της αρχικής έρευνας η οποία αφορούσε τον καθορισμό της κανονικής αξίας — Εκ νέου επιβολή του δασμού αντιντάμπινγκ βάσει των ίδιων στοιχείων — Περίοδος έρευνας που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη»

Περίληψη — Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 28ης Ιανουαρίου 2016

1. Προδικαστικά ερωτήματα — Αρμοδιότητα του εθνικού δικαστηρίου — Εκτίμηση της αναγκαιότητας και της λυσιτέλειας των υποβαλλομένων ερωτημάτων — Αιτήσεις αφορώσες το κύρος κανονισμού της Ένωσης — Υποχρέωση του Δικαστηρίου να εξετάσει λόγους ανισχύρου, προβληθέντες από διάδικο της κύριας δίκης, τους οποίους δεν παρέθεσε το αιτούν δικαστήριο — Δεν υφίσταται

(Άρθρο 267 ΣΛΕΕ)

2. Προδικαστικά ερωτήματα — Εκτίμηση του κύρους — Αναγνώριση του ανισχύρου κανονισμού — Αποτελέσματα — Κατ' αναλογία εφαρμογή του άρθρου 266 ΣΛΕΕ — Υποχρεώσεις των θεσμικών οργάνων — Υποχρέωση λήψεως των αναγκαίων μέτρων για την άρση της διαπιστωθείσας ελλείψεως νομιμότητας — Συνεκτίμηση τόσο της αιτιολογίας όσο και του σκεπτικού της αποφάσεως περί κηρύξεως του ανισχύρου — Έκδοση νέας πράξεως — Επανάληψη της διαδικασίας στο στάδιο της διαπιστωθείσας πλημμέλειας — Επιτρέπεται

(Άρθρα 266 ΣΛΕΕ και 267 ΣΛΕΕ)

3. Κοινή εμπορική πολιτική — Άμυνα κατά των πρακτικών ντάμπινγκ — Έρευνα — Προθεσμία δεκαπέντε μηνών για την περάτωση της έρευνας — Πεδίο εφαρμογής — Επανάληψη των διαδικασιών κατόπιν της εκδόσεως αποφάσεως περί ακυρώσεως ή περί κηρύξεως του ανισχύρου — Δεν εμπίπτει

(Κανονισμός 1225/2009 του Συμβουλίου, άρθρα 5 § 9 και 6 § 9)

4. Κοινή εμπορική πολιτική — Άμυνα κατά των πρακτικών ντάμπινγκ — Έρευνα — Περίοδος αναφοράς που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη — Επανάληψη της αρχικής έρευνας η οποία αφορούσε τον καθορισμό της κανονικής αξίας, κατόπιν της εκδόσεως ακυρωτικής αποφάσεως — Υποχρέωση χρήσεως επικαιροποιημένης περιόδου αναφοράς — Δεν υφίσταται

(Άρθρα 266 ΣΛΕΕ και 267 ΣΛΕΕ· κανονισμοί του Συμβουλίου 1225/2009, άρθρα 6 § 1 και 11 § 2, και 158/2013)

1. Βλ. το κείμενο της αποφάσεως.

(βλ. σκέψεις 44-46)

2. Όταν το Δικαστήριο διαπιστώνει, στο πλαίσιο διαδικασίας βάσει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, το ανίσχυρο πράξεως της Ένωσης, η απόφασή του έχει ως έννομη συνέπεια ότι επιβάλλει στα αρμόδια θεσμικά όργανα την υποχρέωση να λάβουν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να αρθεί η διαπιστωθείσα έλλειψη νομιμότητας, λαμβανομένου υπόψη ότι η υποχρέωση που προβλέπει το άρθρο 266 ΣΛΕΕ σε περίπτωση ακυρωτικών δικαστικών αποφάσεων τυγχάνει κατ' αναλογία εφαρμογής σε περίπτωση δικαστικών αποφάσεων που κηρύσσουν ανίσχυρη πράξη της Ένωσης .

Προκειμένου να εκπληρώσουν την υποχρέωση αυτή, τα θεσμικά όργανα υποχρεούνται να συμμορφωθούν όχι μόνο με το διατακτικό της ακυρωτικής ή της διαπιστώνουσας το ανίσχυρο δικαστικής αποφάσεως, αλλά και με το σκεπτικό που οδήγησε στο διατακτικό αυτό και το οποίο αποτελεί το αναγκαίο του στήριγμα, υπό την έννοια ότι είναι απαραίτητο για να προσδιοριστεί η ακριβής έννοια αυτού που κρίθηκε με το διατακτικό. Πράγματι, στο σκεπτικό αυτό, αφενός, επισημαίνεται η διάταξη που κρίνεται παράνομη και, αφετέρου, εκτίθενται οι λόγοι για τους οποίους διαπιστώνεται η έλλειψη νομιμότητας με το διατακτικό και τους οποίους πρέπει να λάβει υπόψη το οικείο θεσμικό όργανο κατά την αντικατάσταση της πράξεως η οποία ακυρώθηκε ή κρίθηκε ανίσχυρη.

Πάντως, η μόνη υποχρέωση την οποία το άρθρο 266 ΣΛΕΕ επιβάλλει στα θεσμικά όργανα που εξέδωσαν την πράξη η οποία ακυρώθηκε είναι να λάβουν τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της ακυρωτικής αποφάσεως. Εξάλλου, η ακύρωση πράξεως της Ένωσης δεν επηρεάζει κατ' ανάγκη τις προπαρασκευαστικές της πράξεις.

Κατά συνέπεια, εκτός αν η διαπιστωθείσα παρανομία συνεπάγεται την ακυρότητα ολόκληρης της διαδικασίας, τα εν λόγω θεσμικά όργανα δύνανται, προκειμένου να θεσπίσουν πράξη η οποία σκοπεύει στην αντικατάσταση προηγούμενης πράξεως η οποία ακυρώθηκε ή κρίθηκε ανίσχυρη, να επαναλάβουν τη διαδικασία από το στάδιο κατά το οποίο διαπράχθηκε η παρανομία.

Δεν είναι αναγκαίο να προβλέπεται ρητώς η δυνατότητα επαναλήψεως της διαδικασίας από την εφαρμοστέα νομοθεσία προκειμένου τα θεσμικά όργανα που εξέδωσαν την πράξη η οποία ακυρώθηκε ή κρίθηκε ανίσχυρη να είναι σε θέση να προβούν στην επανάληψη αυτή.

(βλ. σκέψεις 48-52)

3. Από το άρθρο 6, παράγραφος 9, του κανονισμού 1225/2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, προκύπτει ότι, όταν έχει κινηθεί διαδικασία αντιντάμπινγκ, η συνακόλουθη έρευνα πρέπει, εν πάση περιπτώσει, να περατωθεί εντός προθεσμίας δεκαπέντε μηνών από της ενάρξεώς της.

Εντούτοις, η διάταξη αυτή, καθόσον αναφέρεται ρητώς στις διαδικασίες που κινήθηκαν δυνάμει του άρθρου 5, παράγραφος 9, του εν λόγω κανονισμού, αφορά μόνον τις αρχικές διαδικασίες και όχι τις διαδικασίες αυτές που επαναλήφθηκαν κατόπιν της εκδόσεως ακυρωτικής ή διαπιστώνουσας το ανίσχυρο δικαστικής αποφάσεως.

Εξάλλου, ενώ η προθεσμία των δεκαπέντε μηνών την οποία προβλέπει η διάταξη αυτή σκοπεύει στη διασφάλιση της ταχείας διεκπεραιώσεως των διαδικασιών που προβλέπει ο προπαρατεθείς κανονισμός, διαφορετική ερμηνεία του άρθρου 6, παράγραφος 9, του κανονισμού αυτού θα κατέληγε στην πράξη στην αδικαιολόγητη παράταση της διάρκειας των διαδικασιών που προβλέπει ο εν λόγω κανονισμός, υποχρεώνοντας τα θεσμικά όργανα να αρχίσουν εντελώς από την αρχή τις διαδικασίες αυτές κατόπιν της εκδόσεως μιας τέτοιας δικαστικής αποφάσεως και, ως εκ τούτου, να καθυστερήσουν την περάτωσή τους.

(βλ. σκέψεις 58-60)

4. Το άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 1225/2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, προβλέπει ότι η περίοδος αναφοράς που χρησιμοποιείται για την έρευνα πρέπει συνήθως να καλύπτει ελάχιστο διάστημα έξι μηνών αμέσως πριν από την έναρξη της διαδικασίας.

Εντούτοις, οι κανόνες προσδιορισμού της περιόδου αναφοράς που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη για τις έρευνες αντιντάμπινγκ τις οποίες προβλέπει η διάταξη αυτή είναι ενδεικτικοί και όχι δεσμευτικοί.

Βεβαίως, η έρευνα πρέπει να διεξάγεται με βάση τις πλέον σύγχρονες, κατά το δυνατόν, πληροφορίες, προκειμένου να είναι δυνατό να καθορισθούν οι δασμοί αντιντάμπινγκ που είναι κατάλληλοι για την προστασία της κοινοτικής βιομηχανίας από τις πρακτικές ντάμπινγκ.

Πάντως, από το άρθρο 11, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού προκύπτει ότι, βάσει στοιχείων που αφορούν την ίδια περίοδο αναφοράς, τα αρμόδια θεσμικά όργανα μπορούν να διατηρούν σε ισχύ, επί πενταετία, τους δασμούς αντιντάμπινγκ που είναι κατάλληλοι για την προστασία της κοινοτικής βιομηχανίας από τις πρακτικές ντάμπινγκ.

Κατά συνέπεια, στο πλαίσιο επαναλήψεως της διαδικασίας κατά το στάδιο της έρευνας με σκοπό τη διαπίστωση της υπάρξεως ντάμπινγκ, προς συμμόρφωση με απόφαση του Δικαστηρίου περί κηρύξεως ανισχύρου, όταν ο νέος κανονισμός περιορίζεται στην εκ νέου θέσπιση των δασμών αντιντάμπινγκ για το διάστημα κατά το οποίο έπρεπε να παραγάγει αποτελέσματα ο προηγούμενος κανονισμός, τα σχετικά με την περίοδο αναφοράς στοιχεία τα οποία χρησίμευσαν για την έκδοση του προηγούμενου, κηρυχθέντος ανισχύρου, κανονισμού αποτελούν πληροφορίες οι οποίες εξακολουθούν να είναι αρκούντως σύγχρονες, προκειμένου να δικαιολογήσουν τη θέσπιση δασμών αντιντάμπινγκ μέχρι την ημερομηνία λήξεως της ισχύος του νέου κανονισμού.

Συνεπώς, κατόπιν της επαναλήψεως της διαδικασίας, το Συμβούλιο και η Επιτροπή μπορούν, χωρίς να παραβούν το άρθρο 6, παράγραφος 1, του προπαρατεθέντος κανονισμού, να μη χρησιμοποιήσουν επικαιροποιημένη περίοδο αναφοράς προκειμένου να προσδιορίσουν την κανονική αξία του οικείου προϊόντος, η οποία κρίθηκε παράνομη με απόφαση του Δικαστηρίου.

(βλ. σκέψεις 63-70)